

[Samuelsen.]

rørende — har desværre alt for ofte været opskræmt af Efterretninger fra Island og andetsteds om indtrufne Ulykker, og man har derfor stadig følt megen Ængstelse ved at vide, at Fiskerne har været nødt til at arbejde i Erhvervsøjemed under saa vanskelige Forhold paa en fremmed Kyst, langt fra Hjemmet. Det er nu mit Haab, at de Indrømmelser, som den højtærede Statsminister faar Ret til at give Fiskerne, dels med Hensyn til Adgang til flere Havne, dels med Hensyn til Adgang til Skærgaarden ind mod Fastlandet, vil komme til at betyde meget for de færøske Fiskere baade med Hensyn til Sikkerhed for Menneskeliv og Farvøj og ligeledes med Hensyn til de øvrige Fangstbetingelser.

Jeg skal derfor udtale Ønsket om, at det maa lykkes gennem Forhandling med de grønlandske Landsraad at faa den grønlandske Befolknings Repræsentanter til at se nogenlunde venligt paa den indgaaede Overenskomst. Overenskomsten vil ikke, tror jeg, tror vi Færing, bringe grønlandsk Fiskeri i Fare; Fiskeri med Haand- og Langline har aldrig været skadeligt. Vi Færing kender det af Erfaring. Vi har jo tidligere været ude for det samme; engelske Fiskere drev i sidste Halvdel af forrige Aarhundrede Fiskeri ved Færøerne med Haandline og Langline, og det var næppe sjældent, at de fiskede inden for Territorialgrænsen; det skadede imidlertid slet ikke vort Fiskeri; i gode Fiskeperioder fik vi alle nok, og saaledes vil det sikkert ogsaa komme til at gaa paa Grønland. Noget andet er det, hvor man indfører Trawlfiskeri. Trawlfiskeri er jo Rovdrift, og andet Fiskeri kan ikke foregaa ved Siden af Trawlfiskeri. Jeg føler mig forvisset om, at Grønlønderne vil faa gode Forbundsfaller i Færingerne, naar der er Tale om at holde Trawlfiskeriet borte fra de grønlandske Kyster.

Med de større Rettigheder, Færingerne her faar, vil der jo ogsaa komme til at følge større Pligter, og jeg haaber, at Færingerne vil være klar over, at det er deres Pligt at udvise Hensynsfuldhed over for den grønlandske Befolkning, for saa vidt Interesseskollisioner maatte komme til at foreligge. I det hele taget venter jeg, at de færøske Fiskere vil handle paa rette Maade over for Grønlønderne, for saa vidt de skulde komme sammen med dem; det er jo ikke Meningen, at de skal komme sammen med dem, men hvis de gør det, vil jeg haabe, at Færingerne vil behandle de grønlandske Fiskere saa-

ledes, som de selv ønsker at blive behandlet af andre.

Jeg skal med disse Bemærkninger gentage min Anbefaling af Lovforslaget.

Westermann: Jeg kan paa mit Partis Vegne ligesom de foregaaende Talere udtale Glæde over den Overenskomst, der er sluttet mellem Statsministeren og den Færødelegation, der har været hernede. Det Krav, Færingerne har rejst gennem en lang Række Aar, er et velforstaeligt Krav, saaledes som de Vilkaar har været, hvorunder Færingerne har fisket under Grønland; trange Kaar og haardt Arbejde, usle Vilkaar, hvad Underbringelse og hvad Kosten angaar, og et, man kan sige ganske overordentlig sløjt Udbytte i de senere Aar, hvor som Regel Fiskerparterne for en 4—5 Maaneders Sæson ikke har ligget over 400—500 Kr. Derfor har vi ogsaa i mit Parti et oprigtigt Ønske om at medvirke til at bedre de færøske Fiskeres Kaar, men saaledes som Forholdene har formet sig for dem, og saaledes som de fremsatte Ønsker er imødekommet, nærer vi ikke saa stor Forventning, som mange andre maaske gør, om, at den foreslaede Ordning skulde have en gennemgribende Betydning for de færøske Fiskere, hverken med Hensyn til Bekvemmelighed og Sikkerhed eller med Hensyn til yderligere Fortjeneste.

Det er rigtigt, at Fisken vandrer ud og ind, fra Kysten til det dybe, og det vil selvfølgelig, hvis Færingerne faar Lov til at fiske helt ind til Kystlinien paa visse Strækninger, kunne give dem bedre Fangstbetingelser. Men jeg tror, som sagt, ikke, at de udvidede Fangstmuligheder, de faar, og det Udbytte, de kan opnaa ved dette Fiskeri, vil være af overvældende Betydning. Og hvad Sikkerheden angaar, som der tales saa meget om i Betænkningen, tror jeg, det beror paa et Fejlskøn, at denne skulde blive væsentlig større. Thi det er nu engang saaledes, at bortset fra den Sikkerhed, der kan skabes gennem Reparationer og Ophold i Havne, er Sikkerheden altid bedre ude til Søs end mellem Skærene, saaledes som Forholdene er ved Grønland. Men Misøren i al Almindelighed for hele det færøske Fiskeri, baade Hjemmefiskeriet og Fiskeriet under Grønland og andre Steder, hvor Færingerne har forsøgt at fiske, ligger et helt andet Sted, nemlig i det Materiel, de har; men det er et Spørgsmaal, som jeg gerne senere vil komme lidt tilbage til.

Det har været ejendommeligt at se, at andre Nationer i stort Antal, Kanadiere,